

[Tholstrup.]

Jeg er ganske ny i denne Sal og har indtil i Gaar haft den Opfattelse, at saglige Hensyn og Hensynet til Retfærdighed og Rimelighed skulde være Bevæggrunden til vore Handlinger, selv om det i visse Tilfælde vilde skurre i visse Øren, men nu har det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft sagt, at selv om der ikke var økonomiske Grunde, saa skulde man stramme Restriktionerne alene af psykologiske Grunde, altsaa af propagandamæssige Grunde. I dette Tilfælde ønsker man at bremse Fremskridtet for at skaane visse Øren og vel ogsaa visse Øjne, selv om man derved hindrer en økonomisk Fremgang, hvis Betydning er 10—20 Gange større end den valutamæssige Betydning. Det ærede Medlem foreslog, at al ikke livsnødvendig Kørsel skulde standses hver Lørdag Kl. 12 indtil Mandag Morgen. Er det ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Mening at foreslaa f. Eks. Tobaksrygning og Kaffedrikning forbudt i samme Tidsrum? Valutamæssigt vilde det alene for Tobakken betyde 10 Gange saa meget som med Benzinen, og da Folk ikke arbejder i dette Tidsrum, er Stimulansen jo heller ikke nødvendig, men her spiller de psykologiske Grunde maaske ogsaa ind?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: Jeg vil gøre en enkelt Bemærkning til Venstres ærede Ordfører. Jeg kan ikke bestride Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Betragtning, naar han siger, at Venstre, hvad denne Lov angaar, har den Opfattelse, at den højtærede Handelsminister har i sin Haand at kunne gennemføre Ændringer i Loven ad administrativ Vej. Det er netop det paradoksale, det er et af de Punkter, jeg i min Ordførelse har sat ind paa, idet jeg har bebrejdet den højtærede Minister, at han ikke har sat ind ad administrativ Vej. Jeg tænker paa hele den Tankegang, jeg udviklede, og som jeg slet ikke fik noget Svar paa, den Tankegang, som mandede ud i det Spørgsmaal, hvorfor den højtærede Handelsminister ikke slipper Konkurrencemomentet ind ved at lade Varerne følge Mærkerne.

Det har jeg aldrig kunnet faa nogen fornuftig Forklaring paa. Der er virkelig en Mulighed for Handelsministeren i Danmark i Dag for at ophæve den fuldkommen urimelige Ordning, vi har i Øjeblikket, med et Basisaar for Produktionstildelingen paa forskellige Omraader, som ligger indtil en

halv Snes Aar tilbage, og slippe Konkurrencemomentet ind paa den Maade, at den handlende fremtidig faar Varer tildelt i Henhold til det Antal Mærker, den paa-gældende kan møde med. Det er alle vi Forbrugere som Kunder interesseret i. Hvorfor skal vi fra Venstre, som ellers i Tide og Utide bekender sin Kærlighed til fri Konkurrence, høre den Tale, der snart hænger os ud af Halsen, at Handelen skal følge de sædvanlige Kanaler? Hvad er det andet end at holde Haanden over den anden Rigsdag, jeg talte om, i Form af Erhvervsorganisationer, der vil bevare de Handelsmonopoler, der er paa en Række Omraader. Her skulde det ærede Medlem støtte og hjælpe mig med at give den nuværende Handelsminister Mod til at handle.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting til, som jeg maa protestere imod; jeg ved nu godt, at det indgaar i det politiske Evangelium, som Venstre forkynder i denne Sal og Landet over. Det ærede Medlem fastslog som en Kendsgerning, at der var en Forskel paa os Socialdemokrater og ærede Venstremænd, idet vi ønskede at bevare Restriktionerne i denne Lov ud over Lovens Forudsætninger, altsaa ud over de ekstraordinære Forhold. Man maa ikke bruge stærke Ord her i Salen, og jeg maa derfor nøjes med at sige: dette er urigtigt! Det er netop en Godtkøbsfrase, hvilken Betegnelse det ærede Medlem med den Vennesælhed, der er ham egen, vilde hæfte paa mine Betragtninger. Det er virkelig en politisk Godtkøbsbetragtning. Der er intet i vor Praksis, i vort Program eller i vor Handling, der tyder paa det.

Noget helt andet er, at vi fra første Færd, ogsaa under den politiske Valgkamp forud for den 30. Oktober 1945, har sagt, at Restriktionerne er nødvendige, netop fordi vi lever i denne ekstraordinære Verden. Og paa det Punkt er det ærede Medlem jo enig med os. Det ærede Medlem er jo slet ingen principiel Liberalist. Den virkelig principielle Liberalisme har kun een glad og munter og englevingepreget Troubadour i denne Sal, og det er det ærede Medlem Hr. Starcke. Det ærede Medlem Hr. Starcke repræsenterer — hvad skal jeg sige — den uhemmede Liberalisme, og derfor har han altsaa ogsaa de Englevinger. . . . (*Aksel Larsen:* Englevinger!) . . . ja, ja teoretiske Englevinger, mener jeg, og derfor ejer han den lykkelige Evne til at kunne give denne Regering og en hvilken som helst Regering, der maatte afløse denne, sine gode Raad; han gør det jo ogsaa som Regel baade morsomt og talentfuldt, og det trænger vi ogsaa